

РЕШЕНИЕ

№ 6049

гр. София, 20.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 23.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6044** по описа за **2022** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 1848/26.05.2022г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 95-ти състав, постановено по НАХД № 18127/2021г. е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 19-4332-024489/26.11.2019г., издадено от началник група към СДВР, Отдел „Пътна полиция“, с което на Р. Т. Н. за извършени нарушения на разпоредбите на чл.150 и чл.100, ал.1, т.2 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ са наложени административни наказания, както следва – на основание чл.177, ал.1, т.2 ЗДвП – глоба в размер на 300 лева и на основание чл.183, ал.1, т.1, предл.3-то ЗДвП – глоба в размер на 10 лева.

Решението е обжалвано от наказаното лице чрез пълномощника му адв. И. Ю., като с доводи за неправилно приложение на закона и допуснато съществено процесуално нарушение се моли за отмяната му и за отмяната на потвърденото с него НП. Съображенията за това са, че съдът е преценил неправилно събраните доказателства, вследствие което неправилно е установил фактическата обстановка и неправилно е приложил закона. В съдебно заседание касаторът, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационното оспорване, редовно и своевременно призован, не се

представлява в съдебно заседание, не ангажира становище по касационната жалба. Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено от фактическа страна, че на 19.10.2019г. около 01.45 часа в [населено място], касаторът управлявал лек автомобил „БМВ 316“ с рег. [рег.номер на МПС] . Движел се по [улица]като на кръстовището с [улица]той и спътникът му /с неустановена самоличност/ влезли във физическо и вербално съприкосновение с Й. Г., който управлявал собствения си автомобил в същия участък. Последният подал сигнал на телефон 112, обяснил ситуацията и съгласно дадените му от оператора инструкции продължил да шофира след Н.. Последният се отправил към[жк], направил обратен завой по [улица]с посока от [улица]към [улица]и спрял пред двора на една къща, находяща се на [улица]. Г. изчакал пристигането на полицейския екип на прелеза за[жк], след което завел полицейските служители до мястото, където бил паркирал Н.. След като била установена самоличността на същия и от Г. било потвърдено, че това е лицето, управлявало автомобила, при извършената проверка служителите на ОПП СДВР установили, че Н. не е правоспособен водач на МПС, тъй като няма издадено СУМПС. Освен това не представил свидетелство за регистрация на МПС. За така установеното бил съставен АУАН, връчен на лицето при отказ, оформен по надлежния ред, въз основа на който било издадено процесното НП. Същото съдът приел за законосъобразно издадено – при отсъствие на допуснати съществени процесуални нарушения, обуславящи отмяната на НП на формално основание и при правилно приложение на материалния закон.

Решението е правилно.

Според разпоредбата на чл.150 ЗДвП, в редакцията, действаща към датата на извършване на нарушението /19.10.2019г./, всяко пътно превозно средство, което участва в движението по пътищата, отворени за обществено ползване, трябва да се управлява от правоспособен водач, освен когато превозното средство е учебно и се управлява от кандидат за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство по време на обучението му по реда на наредбата по чл.152, ал.1, т.3 и при провеждането на изпита за придобиване на правоспособността по реда на наредбата по чл.152, ал.1, т.4. Отсъствието на изискуемата по силата на правната норма правоспособност при управление на МПС, обуславя прилагането на санкционната норма на чл.177, ал.1, т.2, предл.1-во ЗДвП, а именно налагане на административно наказание „глоба“ в размер от 100 до 300 лева.

Настоящата касационна инстанция споделя извода на районния съд, че жалбоподателят е осъществил вмененото му административно нарушение, тъй като на посочената дата и час в [населено място] е управлявал МПС без да е правоспособен водач, като фактът на извършеното административно нарушение се установява безспорно от събраните писмени и гласни доказателства пред въззивната инстанция. В случая глобата е наложена в максималния предвиден размер като това наказание,

както правилно е отбелязал решаващият съд, е съответно на извършеното нарушение предвид обстоятелството, че не е първо от този вид за водача.

Неоснователни намира съдът оплакванията в касационната жалба за недоказаност на извършеното нарушение поради неправилно установена фактическа обстановка вследствие неправилна преценка на събраните доказателства. Съгласно разпоредбата на чл.189, ал.2 ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Това нормативно установено положение има за последица разместването на доказателствената тежест в процеса, при което нарушителят е този, който по пътя на пълно и главно доказване следва да опровергае съдържащите се в АУАН констатации, свързани с нарушението. Имайки предвид факта, че касаторът не е ангажирал доказателства, доказващи противното, настоящата инстанция счита, че установената в АУАН фактическа обстановка и възпроизведена в НП е доказана.

Решението е правилно и по отношение на второто нарушение.

Съгласно нормата на чл.100, ал.1, т.2 ЗДвП водачът на моторно превозно средство е длъжен да носи свидетелство за регистрация на моторното превозно средство, което управлява. В случая при извършената проверка такова не е представено на служителите на ОПП СДВР. Касаторът не опровергава тази констатация с надлежни доказателства, поради което правилно за така осъщественото нарушение е приложена санкционната разпоредба на чл.183, ал.1, т.1, предл.3-то ЗДвП и е наложена глоба в размер на 10 лева.

По изложените съображения касационната инстанция приема, че обжалваното решение е правилно и не страда от релевираните с касационната жалба пороци, нито от такива, за които касационната инстанция следи служебно, съответно следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1848/26.05.2022г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 95-ти състав, постановено по НАХД № 18127/2021г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.